

българитѣ и султана, до когото е изпращалъ меморандуми за „дуализмъ“ и т. н. Между най-виднитѣ негови членове и начинатели сж личели богатитѣ въ Букурещъ сливенци *Димитъръ Диамандиевъ*, *Михаилъ Колони* и т. н.

Раковски, който за борба срѣшу султана е считалъ като най-легално срѣдство *революцията*, застава начело на другъ, вече „върховенъ революционенъ комитетъ“, пакъ въ Букурещъ. Главнитѣ негови плодове сж били втория български легионъ въ Бѣлградъ (1867 г.) и организиранитѣ възстания въ България подъ *Филипъ Тотю*, *Х. Димитъръ—Караджата* и *Панайотъ Хитовъ*.

Още отъ тукъ се види, че двѣ отъ най-памятнитѣ за новата ни история имена се падатъ на Сливенъ. Съ тѣхъ не се гордѣе само Сливенъ, но цѣла България. Отъ тукъ и невъзможността да се изложатъ тѣхнитѣ заслуги въ скромнитѣ страници на трудъ, който засѣга главно града Сливенъ. Биографията на тия мъже трѣбва да бжде прѣдметъ на отдѣлни и обстойни трудове, защото сж свързани съ политическия развой на цѣла България, като почнемъ отъ Кримската война и свършимъ съ освобождението.

Панайотъ Хитовъ е роденъ въ най-стария сливенски кварталъ *Ново-Село*, прѣзъ 1830 г. Прадѣдо му по майка е билъ *Златко Чорбаджи*. Той ни отнѣса кждѣ началото на XVIII-я вѣкъ. Разправя се, че отъ него сж се боели самитѣ турци.¹⁾ Бащата на *Хитовъ*, като заможенъ овчаръ, сторилъ намѣрение да направи отъ сина си единъ прокопсанъ умножител на богатство и стадата си.²⁾ Но Панайотъ нѣмалъ влѣчение къмъ богатството, и минава прѣзъ разни „сипии“. Отначало овчаръ, послѣ бакалинъ, слѣдъ туй касапинъ и пакъ овчаръ—търговецъ, догдѣто сгазва веднѣжъ въ калъта кадийското запитие и залавя балканскитѣ пжтеки. Тоя случай се дължелъ на нѣкакви разпри за „меразъ“ между него и сестритѣ му. Впрочемъ, никой не останалъ изненаданъ, че Панайотъ ще напусне богатство, домъ и булка, за да намѣри удовлетворение на желанія и сърдце въ Стара планина, както се изразява самъ той. Съ него заминава и шуря му *Стоянъ Папазоолу* или *Стефанъ Людцкановъ*.³⁾

¹⁾ Златко Чорбаджи е билъ убитъ отъ самитѣ турци.

²⁾ П. Хитовия баща се наричалъ Иванъ, а баща му—Хито. Това име е рѣдко и ще е прабългарско. Срѣща се само въ Сливенъ, Стара-рѣка и Карлово. То е кръстно име, а не прѣкоръ.

Майката на Панайотъ се наричала Сжба, което име сжщо е рѣдко и едвали не само сливенско. Въ мъжка форма е Сжби. Въ биографията на Х. Димитъръ ще се срѣщнемъ съ име Сжботинъ.

³⁾ Той е сжщо отъ видна тукъ стара фамилия Людцкановци или съкранено — Люцкановци.